

Katowice, 23 grudnia 2024 roku

Dr hab. Michał Kania, prof. UŚ

Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Śląski w Katowicach

Law Faculty, Centre for Private Governance
University of Copenhagen
michal.kania@us.edu.pl

RECENZJA

Rozprawy doktorskiej Pana Magistra Bartłomieja Mikołaja Gawreckiego

**pt. „Pomoc państwa na rzecz podmiotów rynku sportowego –
(nie)przejrzystość relacji pomiędzy państwem a beneficjentami”**

Promotor: Prof. UAM dr hab. Katarzyna Kokocińska

Uwagi wprowadzające oraz uwagi dotyczące tematu Rozprawy

Przedłożona do recenzji Rozprawa doktorska Pana Magistra Bartłomieja Mikołaja Gawreckiego dotyczy problematyki pomocy państwa na rzecz podmiotów rynku sportowego w kontekście zasady przejrzystości, określającej relacje jakie powinny zachodzić pomiędzy państwem a beneficjentami. Już sam tytuł Rozprawy wskazuje, iż Autor dostrzega w tym zakresie potencjalne problemy, związane z brakiem przedmiotowej przejrzystości. Deklarowany przez Doktoranta dobór problematyki ocenić należy bardzo pozytywnie. Problematyka ta łączy bowiem w sobie wiele istotnych wątków budzących zainteresowanie zarówno nauki, jak i praktyki. Jest to również problematyka często pomijana w praktyce funkcjonowania działalności sportowej w Polsce. Temat wybrany przez Doktoranta jest bez wątpienia tematem ambitnym, złożonym i wymagającym szerokiej wiedzy, tak teoretycznej jak i praktycznej. Autor taką wiedzę bez wątpienia posiada. Praca łączy w sobie wątki publicznego prawa gospodarczego, prawa sportowego, prawa UE, prawa konkurencji, prawa administracyjnego oraz prawa cywilnego. Kwestie związane z prawem sportowym są również przedmiotem stałego zainteresowania TSUE. Można w tym miejscu wspomnieć chociażby takie sprawy jak sprawa C-415/93 oraz sprawa C-519/04.

Problematyka pomocy publicznej w sektorze sportowym wykracza jednak poza kontekst czysto normatywny, który koncentruje się przede wszystkim na aspektach realizowania ucziwej

konkurencji (*nota bene* tak kluczowej dla wszelkiej rywalizacji sportowej). Są to aspekty, które można określić mianem klasycznych problemów ogniskujących się wokół treści artykułu 107 TFUE oraz tworzenia unijnego rynku wewnętrznego. Wpływ pomocy publicznej opisany przez Autora oddziałuje bowiem również na sferę rozwoju określonych dyscyplin sportowych, przyczyniając się do wzrostu zainteresowania, bądź jego braku ze strony aktywnych i biernych uczestników rynku sportowego. Chodzi w tym przypadku o osoby uprawiające daną dyscyplinę, trenerów, instruktorów sportu ale również kibiców i co szczególnie istotne sponsorów. Tym samym pomoc publiczna udzielana beneficjentom reprezentującym określone dyscypliny oraz środowiska sportowe może negatywnie wpłynąć na inne dyscypliny, które pomimo ich walorów zdrowotnych spychane są do kategorii tzw. dyscyplin niszowych. Pomoc państwa kształtuje w dalszej konsekwencji rozwój oraz aktywność sportową społeczeństwa, na poziomie lokalnym. Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do sportu młodzieżowego oraz aktywizacji sportowej dzieci. Ustawodawca unijny dał wyraz swojego zainteresowania rynkiem sportowym oraz jego wpływowi na szersze aspekty społeczne (w tym edukacyjne) i zdrowotne w artykule 165 ust. 1 zd. 2 TFUE, zgodnie z którym Unia Europejska przyczynia się do wspierania europejskich przedsięwzięć w zakresie sportu, uwzględniając jego szczególny charakter, jego struktury organizacyjne oparte na zasadzie dobrowolności oraz uwzględniając jego funkcję społeczną i edukacyjną.

Niezwykle cenna w kontekście oceny obecnego stanu oraz funkcjonowania pomocy publicznej w sporcie jest analiza case studies, którą Doktorant przeprowadził na stronach 298 – 336 Rozprawy. Ukazuje ona m.in. w jaki sposób na poziomie konkretnych miast prowadzona jest polityka pomocowa, dla konkretnych dyscyplin i klubów sportowych. Na aprobatę oraz pozytywną ocenę zasługują również badania ankietowe, które Doktorant przeprowadził oraz opisał w części - *Badanie oceny społeczeństwa w zakresie przejrzystości wsparcia udzielanego przez organy władzy publicznej*, na stronach 439-459 Rozprawy.

Istniejące na rynku opracowania naukowe dotyczą pomocy państwowej w jej ogólnym kontekście. Istnieje w tym zakresie bogata literatura, zarówno krajowa, jak i zagraniczna. Problematyka omówiona przez Doktoranta nie doczekała się natomiast do tej pory kompleksowego opracowania. Uwaga ta dotyczy zarówno rynku krajowego, jak i europejskiego. Z kolei podejście funkcjonujące w Stanach Zjednoczonych z założenia zakłada udzielanie pomocy publicznej określonym beneficjentom jako nieprawidłowe, tamujące rozwój poszczególnych dyscyplin sportowych.

Podjęcie się opracowania przedmiotowego zagadnienia przez Doktoranta ocenić należy zatem ze wszech miar pozytywnie. Przyszła publikacja pracy z pewnością przyczyni się do zwrócenia uwagi na nieprawidłowości funkcjonujące na styku prawa pomocy publicznej i sportu w Polsce.

Cele/problemy badawcze/Metody badawcze Rozprawy

Doktorant w jasny sposób określił przedmiot badań oraz prawidłowo zidentyfikował pytania badawcze. Na stronach 28 i 30 Rozprawy Autor wskazał, iż głównym celem przygotowania dzieła jest ustalenie, czy pomoc państwa udzielana na rzecz podmiotów rynku sportowego może być uznana za przejrzystą w rozumieniu właściwych aktów prawa unijnego i czy relacje pomiędzy państwem a beneficjentami mogą zostać uznane za spełniające wymogi tytułowej przejrzystości.

Autor słusznie wskazał, iż udzielenie odpowiedzi na wyżej wskazane pytanie wymaga przeprowadzenia rozważań zmierzających do ustalenia czy udzielane przez organy władzy publicznej wsparcie na rzecz podmiotów rynku sportowego stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym, jak szeroki jest zakres i skala naruszeń przepisów przy notyfikacji tej pomocy i czy pomoc ta powinna podlegać zwrotowi jako uznana za niedopuszczalną. (str. 30). Oceny przejrzystości Autor postanowił dokonać poprzez ustalenie stosowanych praktyk organów władzy publicznej w zakresie udzielania wsparcia na rzecz podmiotów rynku sportowego.

Jako kolejne problemy badawcze Autor wskazał określenie katalogu beneficjentów pomocy publicznej, określanym przez Autora „podmiotami rynku sportowego” oraz ustalenie charakteru prawnego i przyporządkowanie form i środków wsparcia stosowanych przez organy władzy publicznej na rzecz określonych (wyodrębnionych przy pomocy katalogu właściwych cech) podmiotów rynku sportowego, a także ustalenie, czy określonym instrumentom ze względu na ich charakter prawny (publiczny lub prywatny) przyporządkowano określoną procedurę ich stosowania wobec określonej kategorii podmiotów. (str. 32).

Szczególnie interesujące są hipotezy badawcze postawione przez Autora. Pierwszą z nich jest hipoteza, zgodnie z którą pomoc państwa na rynku sportowym nie spełnia wymogów przejrzystości – zarówno rozumianych na gruncie semantycznym, jak i pod kątem stosowania norm prawnych regulujących pojęcie „przejrzystość”. (str. 33). Druga zakłada, iż w przypadku udzielania pomocy publicznej na rzecz podmiotów rynku sportowego będących przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność gospodarczą (ang. *undertakings*), działających na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej w ramach wspólnego rynku, pomoc ta nie wchodzi w zakres zastosowania wyjątków dotyczących udzielania dozwolonej pomocy lub reguły dotyczące jej udzielania nie są przestrzegane zarówno przez beneficjentów, jak i podmioty udzielające pomocy. (str. 33 oraz 34). Ponadto Doktorant wskazał na sześć, wartościowych hipotez pomocniczych. (str. 34-35)

Rozważania prowadzone przez Autora prowadzą Go do konstatacji, zgodnie z którą procedury dotyczące udzielania wsparcia ze środków publicznych, stanowiącego pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, nie są przestrzegane zarówno przez podmioty udzielające

wsparcia, jak i przez beneficjentów (w zakresie ich dotyczącym), jak również w zdecydowanej większości przypadków nie spełniają kryteriów przejrzystości. (str. 440).

Pozytywnie ocenić należy metody wykorzystane w Rozprawie przez Doktoranta. Autor zastosował w pracy przede wszystkim metodę formalno-dogmatyczną w oparciu o zastosowanie analizy logiczno-językowej. Służebnie wobec powyższej metody Autor wykorzystał metodę historycznoprawną poprzez analizę funkcjonowania elementów prawa dotyczących ewolucji metod udzielania pomocy publicznej w systemie prawa, w tym w szczególności wsparcia przez organy władzy publicznej udzielanego podmiotom rynku sportowego na przestrzeni lat. Ponadto w pracy wykorzystano metodę komparatystycznoprawną. Autor dokonał analizy wybranych porządków prawnych oraz praktyki stosowania prawa na Węgrzech, w Niderlandach oraz w Hiszpanii. Wybór pola analizy komparatystycznej jest należycie uzasadniony. Analiza komparatystyczna jest wnikliwa, dogłębna oraz wszechstronna.

Autor wykorzystał ponadto narzędzia ekonomicznej analizy prawa poprzez wykonywanie badań statystycznych dotyczących częstotliwości i wysokości wsparcia dokonywanego przez organy władzy publicznej, poprzez analizę informacji uzyskanych od właściwych ministerstw, jednostek samorządu terytorialnego, przedsiębiorstw z kapitałem publicznym oraz klubów sportowych. W pracy zastosowano również metodę badań ankietowych.

Aspekt formalno-warsztatowy Rozprawy

Rozprawa składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, cennych wniosków końcowych (obejmujących również postulaty *de lege ferenda*), wykazu literatury oraz wykazu orzecznictwa. W pracy zawarto 962 przypisy. Praca jest szczegółowo i należycie udokumentowana. W sumie praca liczy 532 strony. W pracy wykorzystano bogatą literaturę krajową oraz zagraniczną. Warto zwrócić uwagę i pozytywnie ocenić wykorzystanie przez Autora licznej bazy orzeczeń, w tym sądowych krajowych oraz orzeczeń TSUE (78), jak również decyzji Komisji Europejskiej (30). Szczególnym walorem pracy jest bogata dokumentacja źródeł konkretnych form pomocy państwa, służących Autorowi jako baza dla bardzo interesującej analizy case studies.

We wstępie pracy (str. 21-36) Autor jasno wskazuje uzasadnienie wyboru tematu, cel pracy, tezę, hipotezy badawcze, hipotezy pomocnicze które zamierza zweryfikować. We wstępie wskazane zostały również metody badawcze wykorzystane w rozprawie. Uzasadnienie wyboru tematu pracy przedstawione jest w sposób należyty.

Rozdział pierwszy Rozprawy (str. 37-94) poświęcony został węzłowym zagadnieniom dotyczącym pomocy państwa. Autor omówił w sposób syntetyczny kluczowe pojęcia oraz instytucje związane z tym zagadnieniem. W szczególności Autor skupił się na analizie cech, które identyfikują pomoc państwa. Omówiony został ponadto systemu nadzoru nad udzielaniem

pomocy państwa i jej monitorowania w polskim porządku prawnym. W rozdziale pierwszym przedstawione zostały również uwagi o charakterze komparatystycznym.

Rozdział pierwszy stanowi cenne zarysowanie tła dla dalszych merytorycznych rozważań prowadzonych przez Doktoranta. Rozdział ma charakter porządkujący. W rozdziale tym Autor wykazał się wysokim poziomem wiedzy m.in. z zakresu publicznego prawa gospodarczego, jak również prawa administracyjnego. Wprowadzone zostają również wątki prawa sportowego odnoszące się do kluczowych kwestii związanych z prawem pomocy publicznej (str. 49-52), rozwijane szczegółowo w rozdziale drugim pracy. Przytoczono poglądy bogatej krajowej doktryny z zakresu prawa pomocy publicznej np. w zakresie uwag terminologicznych, uzasadniających używanie w pracy pojęcia „pomoc państwa.”(str. 44-46). Istotne znaczenie posiada również fragment dotyczący tytułowego, kluczowego z punktu widzenia weryfikacji problemów i tez badawczych, zagadnienia (nie)przejrzystości udzielanej pomocy, w kontekście relacji relacji pomiędzy państwem a beneficjentami (str. 52-57). Rozdział pierwszy wieńczy zwięzłe podsumowanie. (str. 92-94).

Rozdział drugi Rozprawy (str. 95-150) poświęcony został zagadnieniom związanym z rynkiem sportowym jako rynkiem właściwym. Analiza prowadzona jest zarówno w kontekście unijnego, jak i krajowego porządku prawnego. W kontekście prawa unijnego w sposób prawidłowy przeanalizowano m.in. zagadnienia dotyczące unijnego rynku sportowego jako część rynku wewnętrznego w analizie występowania pomocy państwa w rozumieniu art. 107 TFUE (str. 101-104). Rozdział drugi porządkując wiedzę na temat zagadnień ogólnych dotyczących prawa sportowego, prowadzony jest jednak w kontekście analizy stanowiącej główny wątek pracy i jako taki powinien zostać oceniony bardzo pozytywnie. Autor wykazuje się w nim bardzo dobrą znajomością prawa sportowego, ale co również istotne rozeznaniem aspektów praktycznych związanych ze sportem. Rozeznanie to obejmuje co najmniej dwie sfery – rywalizację sportową i naturalnie powiązaną z tą rywalizacją konkurencję na rynku sportowym oraz wpływ sportu na szersze aspekty społeczne. (str. 97-98 oraz str. 104-108). Istotne są uwagi dotyczące struktury rynku sportowego, charakteryzującego się zdaniem Autora podwójnym dualizmem - oznaczającym, iż podmioty rynku sportowego działają równocześnie na rynku sportu i rynku reklamowo-sponsoringowym. (str. 100). Kluczową część rozdziału stanowi omówienie przez Autora zagadnienia form organizacyjnoprawnych rynku sportowego ze szczególną analizą kwestii działalności podmiotów rynku sportowego jako przedsiębiorców. (str. 110 – 144). Całość rozważań zawartych w rozdziale drugim zamknięta zostaje cennym podsumowaniem. (str. 148-150).

Rozdział trzeci Rozprawy (str. 151-176) dotyczy kwestii związanych ze środkami oraz formami prawnymi stosowanymi przez administrację publiczną udzielającą wsparcia na rzecz podmiotów rynku sportowym. Autor przyjął słuszne założenie, zgodnie z którym prezentacja prawnych środków oraz form udzielania pomocy państwa na rzecz podmiotów rynku sportowego ma na celu

nakreślenie przykładów metod wsparcia, które są stosowane w relacjach pomiędzy podmiotami rynku sportowego a organami władzy publicznej. (str. 151). W rozdziale trzecim Autor wykazał się bardzo dobrą znajomością zagadnień z zakresu teorii publicznego prawa gospodarczego. Rozważania prowadzone w tym zakresie prowadzone są w sposób jasny i uporządkowany. W szczególności wartościowe są uwagi dotyczące niełatwego zagadnienia związanego z osadzeniem prawa gospodarczego w kontekście podziału na prawo publiczne oraz prawo prywatne. Autor dokonał analizy poglądów związanych z powyższym podziałem w sposób precyzyjny i syntetyczny. (str. 152-157). Podobnie wysoko ocenić należy również uwagi, które poświęcone zostały prawnym formom działania administracji gospodarczej (wykorzystywanych przy udzielaniu pomocy państwa). (str. 173-192).

Z punktu widzenia analizy prowadzonej w pracy na szczególną uwagę zasługują rozważania dotyczące klasyfikacji środków oraz form prawnych działań administracji gospodarczej stosowanych przy udzielaniu pomocy państwa w sporcie. (192-235). Rozdział trzeci zakończony zostaje interesującym podsumowaniem. (str. 234-237).

Rozdział czwarty (str. 238-277) dotyczy kwestii związanych z procedurą udzielania pomocy państwa na rzecz podmiotów rynku sportowego. Autor w sposób deskryptywny opisuje w tym rozdziale procedury notyfikacji środków pomocowych wdrażanych przez organy administracji gospodarczej. Po wykazaniu się w poprzednich rozdziałach bardzo dobrą znajomością zagadnień ustrojowych oraz materialnoprawnych, w rozdziale czwartym Autor utrzymuje bardzo wysoki poziom rozważań, tym razem obejmujący szereg zagadnień o charakterze proceduralnym. Interesujące są w szczególności pogłębione uwagi komparatystyczne. (str. 249-257). Całość rozważań kończy podsumowanie. (str. 276-277).

Niezwykle interesujący i kluczowy z punktu widzenia analizy prowadzonej w Rozprawie jest rozdział piąty pracy (str. 278-) W rozdziale tym Autor dokonał dogłębnej analizy konkretnych przypadków udzielania pomocy państwowej w sporcie. Analiza ta objęła zarówno przypadki krajowe, jak i przypadki na gruncie porządków prawnych stanowiących tło komparatystyczne. Swoje rozważania w rozdziale czwartym Autor rozpoczyna od zarysowania wzorca procedury postępowania w sprawach pomocy państwa w sporcie w kontekście przejrzystości udzielanej pomocy. (str. 278-298). Następnie przedstawione zostają analizy przypadków – case studies – dotyczące licznych przypadków udzielania pomocy państwowej w sporcie (zarówno w Polsce, jak i w Hiszpanii, na Węgrzech oraz w Niderlandach).

Autor podejmuje się w tej części trudnego zadania oceny każdego z przedstawianych przypadków. Na uwagę zasługuje skrupulatność i dociekliwość Autora w tej części rozważań. Zgromadzony materiał jest imponujący. Przykłady przedstawione przez Autora są niezwykle interesujące, częstokroć decydujące o rozwoju aktywności sportowej na rynkach lokalnych. Wiele z przedstawionych przykładów budzi uzasadnione kontrowersje w praktyce. Są to również

przykłady znane w przestrzeni publicznej (polskiej i europejskiej). Autor – co zasługuje na wysoką ocenę - w sposób odważny i zdecydowany artykuje swoje oceny co do zgodności działań organów publicznych z przepisami prawa. (399-439). Ta część pracy, po opublikowaniu powinna wzbudzić największe zainteresowanie praktyków. Powinna również w przyszłości wpłynąć na poprawę tytułowej przejrzystości w relacjach państwo – beneficjenci (podmioty sportowe).

Wartościowym zabiegiem jest przedstawienie przez Autora badania dotyczącego oceny społeczeństwa w zakresie przejrzystości (lub jej braku) wsparcia udzielanego przez organy władzy publicznej. Badanie to wydaje się mieć kluczowe znaczenie w kontekście pozaprawnym, oceny oddziaływania pomocy państwowej na rozwój, bądź hamowanie rozwoju konkretnych dyscyplin sportowych. Wzięto pod uwagę m.in. takie aspekty jak rozwój sportu młodzieżowego, czy też preferencje związane z kibicowaniem określonego klubowi sportowemu. Samo badanie, jak i jego metodologię, ocenić należy pozytywnie. Jest to bardzo ciekawe uzupełnienie wcześniej przeprowadzonej analizy konkretnych przypadków udzielania pomocy państwowej. Wnioski płynące z przeprowadzonego badania ankietowego zawarto na stronach 458-460 Rozprawy.

Strona formalno-warsztatowa rozprawy przygotowanej przez Pana Bartłomieja Mikołaja Gawreckiego nie budzi zastrzeżeń. Praca jest przygotowana wzorcowo pod kątem językowym. Język jest jasny i logiczny. Zdania są logiczne. Rozważania prowadzone są w sposób uporządkowany. Przyjęte założenia konstrukcyjne Autor realizuje w sposób konsekwentny i zdyscyplinowany. Kolejne wątki są logicznie powiązane ze sobą. Wartością pracy są również zwężłe wprowadzenia oraz podsumowania każdego z rozdziałów.

Warsztat pracy Doktoranta ocenić należy jako bardzo dobry.

Ocena merytoryczna Rozprawy i uwagi szczegółowe

Recenzowana praca zasługuje na pozytywną ocenę. Do szczególnych zalet przedstawionej rozprawy, istotnych w świetle w ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce zaliczam przede wszystkim kompleksowość ocenianego opracowania, jak i jego nowatorski i oryginalny charakter. Praca zawiera analizę wątków należących m.in. do publicznego prawa gospodarczego, prawa UE, jak i prawa sportowego. Autor w sposób klarowny łączy wątki z poszczególnych dziedzin badanego prawa, wykazując logiczność i konieczność istniejących między nimi powiązań.

Recenzowana praca posiada bez wątpienia charakter oryginalny i samodzielny. Autor dokonał bowiem oryginalnego rozwiązania problemu naukowego o znaczeniu praktycznym. W rozprawie Autor przedstawił cenne, autorskie wnioski końcowe, w tym liczne wnioski de lege ferenda. Do najbardziej istotnych wniosków zaliczam następujące:

1. Pomimo tego, że przez organy władzy publicznej w państwach członkowskich Unii Europejskiej jest powszechnie stosowana pomoc państwa, której istotą jest stymulacja określonych przedsiębiorców oraz pewnych sektorów w gospodarce, to pamiętać należy, że podlega ona ograniczeniom – czy to ze swojej istoty (jako element interwencjonizmu państwowego zorientowany na wspieranie przedsiębiorczości), czy z aktów prawa unijnego. (str. 480),
2. Organy władzy publicznej i podmioty rynku sportowego – beneficjenci w sposób niewystarczający wykorzystują ścieżkę wniosków o dokonanie notyfikacji celu ustalenia, że finansowanie jest „środkiem niestanowiącym pomocy, który jest zgłaszany Komisji dla celów pewności prawnej”. (str. 481),
3. Każdorazowo przed udzieleniem pomocy organ jej udzielający powinien przeprowadzić analizę obejmującą: określenie środka pomocowego oraz jego formy prawnej, ustalenie, czy środek ten stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, sprawdzenie, czy zachodzą przesłanki uznania pomocy za dozwoloną, względnie dopuszczalną na mocy przepisów TFUE lub prawa wtórnego (pomoc *de minimis*, wyłączenia grupowe). (str. 481)
4. Działalność sądów krajowych oraz organów administracji publicznej pełniących czynności nadzorcze wobec jednostek samorządu terytorialnego należy uznać za niewystarczające, podobnie jak i działania Komisji. (str. 481),
5. Konieczne jest wprowadzenie zmian w systemie udzielania, nadzorowania oraz monitorowania pomocy państwa w Polsce. Bez zmian dotyczących zwiększenia przejrzystości w systemie pomocy oraz poszerzenia zakresu przedmiotowego monitorowania kontrola i nadzór nad pomocą państwa (przynajmniej w sektorze sportu) są niemożliwe. (str. 481-482),
6. W nawiązaniu do stosowanych na rynku sportowym środków oraz form udzielania wsparcia wysoce zalecane jest wydanie przez Komisję ogólnych wytycznych w przedmiocie pomocy państwa na rynku sportowym, w szczególności ze wskazaniem kryteriów pomagających zidentyfikować istnienie pomocy państwa oraz wskazaniu sytuacji, w których ta pomoc jest niedozwolona. Uzupełniająco zaleca się krajom członkowskim Unii Europejskiej wydanie własnych wytycznych dotyczących podejmowania decyzji o wsparciu podmiotów rynku sportowego w sektorze sportu. (str. 482).

Na zakończenie niniejszej recenzji chciałbym wskazać na dwie kwestie, które w mojej ocenie mogą okazać się interesujące.

Pierwsza dotyczy tego czy Doktorant dostrzega możliwość wdrożenia na gruncie krajowym, biorąc pod uwagę uwarunkowania historyczno-kulturowo-społeczne alternatywnego modelu funkcjonowania działalności sportowej, bazującego na braku ingerencji państwa (w znaczeniu udzielania pomocy państwowej)? Jak taki model mógłby wyglądać oraz jakie przyniosłby on

konsekwencje dla rozwoju sportu (poszczególnych dyscyplin) w Polsce? Czy byłby on zgodny z zakresem kompetencji jednostek samorządu terytorialnego?

Druga kwestia dotyczy podziału na prawo publiczne oraz prawo prywatne w kontekście interesujących rozważań prowadzonych przez Doktoranta na stronach 152-154 oraz 177-188 Rozprawy. W jaki sposób Autor określiłby charakter prawny istniejących de lege lata rozwiązań w zakresie pomocy państwowej udzielanej podmiotom rynku sportowego? Czy w tym zakresie Autor dostrzega konieczność wprowadzenia jakichkolwiek zmian?

Konkluzja

W konkluzji stwierdzam, iż recenzowaną rozprawę pt. „Pomoc państwa na rzecz podmiotów rynku sportowego – (nie)przejrzystość relacji pomiędzy państwem a beneficjentami” ocenić należy pozytywnie. Prowadząc badania naukowe Doktorant wykazał się ogólną wiedzą teoretyczną z zakresu dyscypliny naukowej prawo. Recenzowana rozprawa autorstwa Pana Magistra Bartłomieja Mikołaja Gawreckiego zawiera w swej treści oryginalne rozwiązanie zagadnienia naukowego o istotnym znaczeniu, zarówno dla teorii jak i dla praktyki.

Rozprawa spełnia w mojej ocenie wymogi stawiane rozprawom doktorskim, określonym w art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższymi nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 574 z późn. zm.). Przyjęty temat badawczy i jego nowatorskie przedstawienie stanowi oryginalne rozwiązanie problemu badawczego mającego znaczenie dla praktyki stosowania prawa.

Ze względu na bardzo wysoki poziom merytoryczny pracy wnoszę o jej wyróżnienie.

Wnoszę o dopuszczenie Pana Magistra Bartłomieja Mikołaja Gawreckiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Katowice, 23 grudnia 2024 roku

dr hab. Michał Kania, prof. UŚ